

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Directo-||rvm Exercitio-||rvm Spriritva-||livm P. N.|| Ignatii

Acquaviva, Claudio

Ingolstadii, 1592

VD16 A 125

Capvt XVII. De tertia hebdomada.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60966)

gotium pertinet, sed potius tertius modus, eiusque membrum vtrumque. Res autem instituenda ita est, vt singula puncta discutiantur v. g. de familia, vel de expensis, & post deliberationem factam de vno puncto, transeat ad aliud, in singulis autem maius vel minus tempus insumatur, vt fuerit negotij grauitas, vel difficultas. Aliquando enim vna hora, aut etiam plures in vno puncto insumendæ erunt, aliquando autem plura puncta in vna hora concludentur.

De tertia hebdomada.

CAPVT XVII.

IN TERTIA HEBDOMADA stabilitur, & confirmatur electio vitæ melioris iam facta, & voluntas seruiendi Deo, pposito tanto & tali exemplo, nempe passione Domini & Saluatoris nostri. In ea enim omnes eius virtutes multo insignius, atque excellentius elucent, & efficacius nos inuitant ad sui imitationem. Itaque magnus hic thesaurus reconditus est; vnde videmus sanctos omnes in

F 4

hac

hac potissimum parte se exercuisse, ut apparet ex libris, quos scriptos reliquerunt. Et ideo in hoc etiam oportet exercitantem diligenter instrui, quoniam hic esse deberet ordinarius animæ cibus.

ORDO ET DISCURSUS harum meditationum est, idē qui in præterita hebdomada, nempe intuendo personas, dicta & opera. Debet tamen, iis præsertim qui non adeo sunt exercitati, aperi-ri via in hac materia per illa puncta, que communiter tradi solent, quis patiat-ur, quid patiat, à quibus, & propter quos. In compositione loci debet qui meditatū ita se constituere, quasi præ-sens esset mysterio illi dum ageretur, & quidem ac si gestum esset propter se solum, iuxta formam illam Apostoli, Qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. Itaque debet anima ita se re-spicere, quasi ipsa causa fuerit tantorum dolorum, & ignominiarum, quas Dei filius perpeffus est: deinde videre, quid- quid bonorum spiritualium, quidquid gratiæ, & quòd ab æternis malis libe- rata sit, quòd æterna bona se consecu-
turam

turam speret, hæc omnia ex Christi meritis sibi prouenisse. Immo etiam considerare, Christum dum illa pateretur, habuisse ante oculos & nos, & nostra peccata in particulari omnia, & pro iis orasse, eorumque remissionem, & gratiam nobis impetrasse.

QVAMQVAM autem affectus compassionis est valde bonus, debetque & peti cum instantia, & desiderari cum humilitate, & excipi cum gratia, debent tamen simul etiam curari alij affectus, qui sunt vtiliores ad profectum nostrum spiritualem.

Primus autem est, quanta res sit offendere Deum, quando ad satisfaciendum ei diuina sapientia dignum putauit adhibere ipsum filij sui sanguinem, & vitam; ex quo etiam nascitur summum odium peccati, quod præsertim ab illa iustitia tam seueris pœnis vindicetur. quia si hoc in viridi, quid in arido?

Secundo cognoscenda, & veneranda est bonitas, & sapientia Dei infinita, quæ tam aptum medium inuenit, vt hominum corda amore suo liquefacta

ad se attraheret, iuxta Apostolum; Commendat Deus charitatem suam in nobis, quoniam cum inimici essemus, &c.

Tertio hic etiam confirmatur spes nostra, quia, ut ait S. August. qui dedit quod plus est, nempe unigeniti sui sanguinem, dabit & gloriam æternam, quæ minus est sine dubio. Et ideo hic Christi sanguis tenendus est ut arrha, & pignus tum diuini amoris, tum futuræ beatitudinis.

Quarto & omnium maxime inflammatur amor in Deum, consideratione tantæ bonitatis, & tanti beneficii nobis dati, & dati tali modo.

Quinto sic etiam animantur omnes ad perfectam imitationem, ut ait S. Petrus; Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia eius. Turpe enim esset, & intolerabile, cum ille ut nos pro nostra ipsorum salute doceret, non dedignatus sit tam humilia perpeti, si nos, quorum salus agitur, recusemus.

Denique potest etiam & debet concipi magnus zelus animarum, quas videlicet

delicet Deus tanti æstimauit, & tanto affectu amauit, & tam magno pretio emit.

IUVAT etiam habere in promptu hac hebdomada aliquas sententias sacrae scripturae, ad Domini passionem pertinentes ex psalmis, vel ex prophetis, & maxime ex Isaia, vel ex Euangeliis, aut ex epistolis Pauli, quae vel magnitudinem dolorum, ac cruciatuum Christi Domini indicent, vel eius bonitatem, aut effectus mirabiles in hominum reparatione, quae extra meditationem valde proderunt ad cor excitandum, & etiam ad tollendam nescio quam satietatem, quae subrepere solet ex continuatione earundem rerum. Haec autem loca scripturae poterit Instructor colligere, vel ab alio iam collecta suppeditare; sunt enim multa, & passim occurrunt.

CAETERA, quae ad hanc hebdomadam pertinent, scripta sunt in libro exercitiorum clare & distincte in meditationibus, & additionibus. In particulari autem quae in fine huius hebdomadae traduntur de regulis ad victum temperandum, non est quod scripta detur, sed verbo

tantum explicentur, tum ob alias causas, tum quia non omnibus eodem modo proponendæ sunt, sed adhibita discretionem pro cuiusque complexione, & viribus tam corporis, quàm animi. Notandum etiam quòd hæ regulæ non solum proponi debêt hac hebdomada, sed antea etiam aliquo opportuno tempore: saltem, si tamen prius factum non est, hic declarentur. Fortasse enim in hunc locum dilatæ sunt, ne prioribus hebdomadis nimis oneraretur is, qui in exercitiis versatur, tot documentis extra ipsas meditationes. In hac autem hebdomada multo pauciora sunt eiusmodi documenta, & sic magis vacabit Instructori ea explicare. Expedi enim ut semper aliquid novi afferat, cum inuisit exercitantem.

De quarta hebdomada.

CAPVT XVIII.

QVARTA HEBDOMADA videtur respondere viæ vnitiuæ: tota enim exercetur in amore Dei, & desiderio æternitatis, cuius tanquã exemplar proponi-